

59

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ἐτησία δραχ. 10

Ἐξάμηνος δραχ. 5

Τιμὴ φύλλου λεπτά 5

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ἐτησία Δραχ. 12

Ἐξάμηνος Δρ. 6

Τιμὴ προηγ. : λεπτά 20

# ΚΕΡΚΥΡΑΪΚΟΣ ΔΑΦΝΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

Δι' Ἀγγελίας καὶ Διατριβᾶς Ἰδιαιτέρως συμφωνίαι

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΠΑΡΑΠΛΕΥΡΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ «ΕΡΜΗΣ»

Συνδρομαὶ καὶ Καταχωρίσεις προπληρώνονται

ΕΤΟΣ Β.

Κέρκυρα, 5 Ἰουλίου 1899

ΑΡΙΘΜΟΣ — 81

## Η ΑΦΙΞΙΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΜΑΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΥΠΟΔΟΧΗ

### ΠΑΝΔΗΜΟΣ ΚΑΙ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΔΕΞΙΩΣΙΣ

Μετὰ πάροδον πέντε σχεδὸν ἐτῶν ἀπ' ἧς ὁ ἀρχιεπισκοπικὸς τῆς Κερκύρας θρόνος ἐχέیرهυσεν καὶ μετὰ τριακονταετίαν ὄλην ἀπ' ἧς ὁ τελευταῖος τῶν Κερκυραίων Ἀρχιερέων, ὁ ἀειμνήστου Ἀθανάσιος, τὸν αἰώνιον ὕπνον ἐκοιμήθη, ἡ Κέρκυρα ὑπεδέχεται τὴν παρελθούσαν Παράσκειν τὸν νέον Ποιμέναρχην τῆς καὶ τοῦτον Κερκυραίων, χάρις εἰς τὸν ἡμέτερον συμπολίτην καὶ Γερβόλον τῆς Κυβερνήσεως κ. Γ. Θεοτόκην, ὅστις τὸν διακτικὴν τῶν συμπολιτῶν αὐτοῦ πόθον ἐκτιμήσας ὡπως ἀνέβη ἐπὶ τοῦ ἀρχιερατικοῦ τῆς πατρίδος μας θρόνου κερκυραίου Ἱεράρχης καὶ ἐπὶ τῶν περιουσιμῶν τὸν ὡς τοιοῦτον ὑποδειχθέντα κληρικὸν κ. Νικοκαθεύραν προσόντων βραβεύσας, ὑπέδειξε τῇ Ἱερᾷ Σύνοδῳ τοῦτον, ἢ Ἱερᾷ Σιναῶν συνήκοι ἀπεδέχθη, ὑπ' ὅφει λαβοῦσα τὴν τοῦ μνηστῆρος τοῦ κερκυραικοῦ θρόνου εὐσεβῆ πορείαν ὡς ἐφημερίῳ τῆς ἐν Βενετίᾳ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τὴν παιδείαν αὐτοῦ, ἣν καὶ δημοσίᾳ γράφας γνωστὴν πρὸς κείνου κατέστησε.

Τὴν ἀφιξίν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἢ Κερκυραϊκῆς κοινωνία ἀνυπομόμως ἀνέμενε πρὸ ἡμερῶν, πλὴν ἑνεκα ἀσθενείας τοῦ Διαδόχου πρώτον, εἶτα δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργοῦ ὁ Ἀρχιερεὺς ἠναγκάζετο νὰ παραμῆνῃ ἐν Ἀθήναις μέχρις οὐ δώσῃ τὴν νόμιμον διαβεβαίωσιν ἐνώπιον τοῦ Ἀντιβασιλέως, παρισταμένου καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργοῦ.

Ἄμα ἐπατεύθη τοῦτο, αὐθημερὸν ὁ Ἱεράρχης μας πόθῳ διακτικῶς ὅπως τὸ ταχύτερον πατήσῃ ἐπὶ τῆς γενεθλίου γῆς ἀπῆλθε τῆς πρωτευούσης κατευθυνόμενος ἐνταῦθα.

Τὴν ἀφιξίν αὐτοῦ μόνοι ἡμεῖς εἶχομεν ἀναγγεῖλαι ἀπὸ τῆς προτεραιᾶς καθ' ἣν ἐξετυπώθη τὸ φύλλον μας καὶ οὕτω τὴν πρωίαν τῆς Παρασκευῆς ἀπειρον πλῆθος λαοῦ ἀμφοτέρων τῶν φύλων ἤξαστο καταλαμβάνον θέσιν εἰς τὰ κηλιδωμένα τῶν τειχῶν καὶ εἰς τὰς παράκειμένας οἰκίας.

Ἀκριβῶς αὖ καὶ τὸ φέρον τὸν ποθητὸν Ἱεράρχην ἀτμόπλοιον ἐθεάθη μακρόθεν ἐρχόμενον, ἡ Δημοτικὴ Ἀρχὴ, ὁ στρατός, αἱ μουσικαὶ τῶν Φιλαρμονικῶν Ἐταρειῶν καὶ αἱ λοιπαὶ Ἀρχαὶ καταβῆσαν εἰς τὴν πρὸ τῆς Β. ἀποδοχῆς πλατείαν, ἀναμένονσαι.

Πρὸς προῦπᾶντησιν τοῦ ἀτμόπλοιου καὶ ὅπως γνωρίσωσι τῷ πλοίαρχῳ ὅτι ἐκτάκτως τὸ ἀτμόπλοιον ἐτρέπε νὰ ἀγκυροβολήσῃ πρὸ τῆς ἀποδοχῆς τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ἀντὶ τῆς συνόδου θείας, ἐξῆλθον οἱ κ. κ. Ὑγειονόμος καὶ Ἀρχιερεὺς ἐπιβάντες λέμβου ρουμολκηθείας ὑπὸ τῆς ἀτμακάτου τοῦ Αὐστριακοῦ Δεῦδ, εὐγενῶς προσεθεθείσας πρὸς τοῦ ἀγαπᾶτοῦ τῆς κοινωνίας μας πράκτορος κ. Σούλτε.

Καθ' ἣν στιγμὴν τὸ ἀτμόπλοιον «Θησεῖον» δε-

ξιῶς φερόμενον πρὸς τὸν ἱκανὸν καὶ εὐγενεὺς πλοίαρχου τοῦ κ. Νομικοῦ παρεκάμπε τὴν ἀκροῶν τοῦ φρουρίου, τὰ πυροβόλα τοῦ φρουρίου ἐκρότησαν, οἱ κώδωνες τῶν Ἐκκλησιῶν ἀντήχησαν χαρμωσύνως, αἱ μουσικαὶ ἀνέκρουσαν τὸν ἔθνικόν ὕμνον καὶ πλῆθος λέμβων περιέζωσε τὸ ἀτμόπλοιον ἀμιλλωμένων τῶν ἐπ' αὐταῖς τῆς πρώτος νὰ ἀνέλθῃ καὶ ἀσπασθῇ τὴν δεξιάν τοῦ ἀγαπητοῦ Ἱεράρχου.

Ἡ στιγμὴ ἐκείνη ἦτο συγκινητικὴ διὰ τὸν Ἀρχιερέα μας. Ἰστάμενος ἐπὶ τοῦ καταστρώματος μετὰ τῶν εὐλαβεστάτων ἱερέων κ.κ. Μουρμούρη καὶ Μαρτζοῦκου αἵτινες συνόδευσαν αὐτὸν εἰς Ἀθήνας, παραμελιαντὸς μετ' αὐτοῦ ἐπὶ μῆνα καὶ ἔχων εἰς τὸν πλεῖστον αὐτοῦ τὸν Νομαρχικὸν Κεράρα κ. Α. Μεταξῶν, ὅστις κληθεὶς εἰς Ἀθήνας διὰ λόγους ὑπερηθείας ἐπανήρξατο συνοδεῦσαι αὐτὸν, τοὺς πάντας φιλοφρόνως ἐδέχετο καὶ κατησπάζετο, τοῦ κ. Νομαρχοῦ συνιστῶντος ἕνα ἕκαστον τῶν ἐν τέλει.

Ἡ Δημοτικὴ Ἀρχὴ διὰ τοῦ δημοκριτικοῦ παρέρου κ. Ἀλεξ. Μαρζοῦκου—τοῦ Δημάρχου κ. Ψωρούλα ἀπουσιάζοντος εἰς τὴν ἐξοχὴν—καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ Δ. Συμβουλίου κ. Κυρ. Κυρίτζη, παρουσιασθεῖσαι εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν παρακάλεσαν αὐτὸν νὰ ἐπιβῇ τῆς λέμβου τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς. Ἡ λέμβος φέρουσα τὴν Α. Σ. τὸν Ἀρχιερέα, τὴν Ἐπισκοπικὴν Ἐπιτροπὴν καὶ τὴν Δημοτικὴν Ἀρχὴν καὶ ρουμολκουμένη ὑπὸ τῆς ἀτμακάτου προσήγγισεν τὴν παραλίαν, ὅπου ὁ Νομαρχικὸν Διαβουτῆς κ. Α. Γαβιὴλης ἀναμένων ὑπέδειξε αὐτὸν, τῶν μουσικῶν ἀνέκρουσῶν τὸν ἔθνικόν ὕμνον καὶ τῆς φρουρᾶς παρουσιαζούσης ὅπλα. Ἐκεῖ ἀνέμενον καὶ ὁ ἱερός κληρὸς πόλεως καὶ ἐρχῆς καὶ ἀντιπρόσωπος τῶν Λατίνων Ἐπισκόπου καὶ ὁ ἀρχιερατικὸς τῶν Ἰσραηλιτῶν μετὰ τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἄμα ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπάτησε τὸν πόδα του ἐπὶ τῆς πατρίδος γῆς, προβάς ὁ παροσιώτατος Ἀρχιερατικῆς κ. Γ. Ρεμανδᾶς δι' ὀλίγων, πλὴν ἐκφραστικῶν λέξεων, προσεφώνησεν αὐτὸν, τὴν συγκινησίν Ἀρχιερέως καὶ πλῆθος προκάλεσας.

Ἐκεῖθεν ἐν ἀσφικτικῷ συνωστισμῷ τοῦ πλῆθους ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κερκύρας ἀκολουθούμενος ὑπὸ τῶν ἱερέων καὶ τῶν Ἀρχῶν καὶ ὄλης ἐκείνης τῆς ἀνθρωποπλημμύρας διηυθύνθη εἰς τὸν Ναὸν τοῦ πολιούχου τῆς Νήσου Ἁγίου Σπυρίδωνος, ὅπου ἠσπάζθη τὸ Σεπτὸν λειψάνον Αὐτοῦ, μεθ' ὃ ὠδηγήθη εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν συρόμενος μᾶλλον ἢ βαδίζων.

Ὁ Ναὸς τῆς Μητροπόλεως ἦτο πλήρης πρὶν ἢ φθάσῃ ἐκεῖ ὁ Ἀρχιερεὺς, μάτην πειραθέντων τῶν ταχθέντων ἀστυφυλάκων νὰ κρατήσωσιν τὸ πλῆθος, ὅπερ εἰς χιλιάδας ἀνερχόμενον εἰσώμα ἐντὸς αὐτοῦ, καὶ ἐνοσῶν κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν νὰ ἀπακούτῃ τῆς διαταγῆς, ἀλλὰ

δικαικῶν αὐτὸ τοῦτο νὰ κρατήσῃ τᾶξιν! Ἀλλ' εἰς ὁμοίαις περιστάσεις ἀκατόρθωτον ἀποδοίει τὸ τοιοῦτο καὶ ὅτε ὁ Ἀρχιερεὺς ἔφθασεν πρὸς τὸν Ναὸν ἔστη, μέχρις οὐ καταστῆ ἐπιτήθιος διόδοις ἀνὰ μέσον ὄλου ἐκείνου τοῦ κόσμου.

Τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως εἰς τὸν Ναὸν ἐχαίρεινεν ὁ ἱερός κληρὸς καὶ ἠκούσθησαν μετὰ πάροδον τῶν ἐτῶν ὑπὸ τοῦς θόλους τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ αἱ μοῦσαι αὐτῶν αὐτὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα Κύριε φύλαττε εἰς πολλὰ ἔτη καὶ ἡ τοῦ πλῆθους ἀπήχησις Ἀμήν Ἀμήν.

Μετὰ τὰς πρὸς τὸν Ὑψίστον δεήσεις καὶ ἀφοῦ ὁ Ἀρχιερεὺς κολόγησεν τὰ πλῆθη προβάς εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν θρόνον καὶ ἀναλθῶν ἐπ' αὐτοῦ ἐξεφώνησεν τὸν ἐξῆς λόγον ἐν μέσῳ θρησκευτικῆς σιγῆς.

... «Ὅτω λαμπρῶς τὸ σῶς ὕμνον ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων ὅπως ἴδωσιν ὕμνον τὰ καλά ἔργα καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὕμνον τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. (Ματθ. Ε'. 16).

Εὐλαβέστατε ἱερεῖ Κληρε, ἐντιμώτατοι ἀρχόντες καὶ λοιπαὶ ἀγαπητοὶ μου ἀκροαταί.

Ἀξιώθει τῇ χάριτι τοῦ Μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ν' ἀνέλθω ἐπὶ τῆς ἱερᾶς ταύτης σκοπίας, καθῆκον πρωμίστον νημέριον καὶ κυριώτατον ἀπεδέξω τὴν δοξολογίαν εἰς τὸν Δοτήρα παντὸς ἀγαθοῦ τὸν Πατέρα τῶν φώτων, ὅστις ἤξιώσεν ἐμὲ τὸν ταπεινὸν καὶ ἐλάχιστον ἐν τῇ θεῖα ταύτῃ καὶ ὄντως ὑψηλῇ ἀποστολῇ. Ἐπειτα δὲ (καὶ αὐτὸς ἀπὸ τοῦδε) ἐκ μέτης καρδίας νὰ ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὴν Α. Β. Ὑψηλότητα τὸν Διαδόχον, τὴν ἀγιωτάτην Σύνοδον καὶ τὴν Σεβαστὴν Κυβέρνησιν, τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς ἡμετέρας Κερκύρας καὶ πάντας ἐν γένει ἐκείνους ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καὶ τοῦ θεοσεβέως λαοῦ, αἵτινες τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ δίκαιον ἐν νῷ ἀεὶ ἔχοντες, πρόετεινον καὶ δημομαδῶν ἐργάζοντο, ὅπως τοῦ Κυρίου τὸ θέλημα ἐπ' ἐμοὶ τελεσθῇ. Καὶ τὸ καθῆκον τοῦτο ποιῶ μετὰ ψυχῆς ἀγαλλιώσεως καὶ ἐκ τῶν μυθίων εὐγνωμοσύνης. Τώρα δ' εὐχόμενος ὅπως πληθυνθεῖ ἐφ' ὕμας τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ τὸ ἔλεος καὶ ἡ ἀγάπη, διὰ τὴν εὐμένειαν, τὰ εὐγενῆ αἰσθηματα καὶ τὴν εὐπροσηγορίαν μεθ' ἧς, μετὰ δεκαεξαετῆ ἀπουσίαν, με προσδέχσθε, ἐρ' ἡ καὶ ἐκ καρδίας εὐχαριστῶ ὑμῖν, μέλλω νὰ εἶπω τινὰ διὰ βραχείων, σχετικὰ πρὸς τὴν μέλλουσαν πορείαν, τὴν ὁποίαν, σὺν Θεῷ βοηθούντι, σκοπεῖω νὰ βαδίτω καὶ τόσῳ μᾶλλον ὅτω τὸ ἀναλαμβάνόμενον ἔργον, εἶναι ἔχι μόνον βαρὺ καθ' ἑαυτὸ καὶ δυσβάστακτον, ἀλλὰ καὶ ὑψηλὸν καὶ ἐντεθῆν δυσχερῆτον. Καὶ εἶναι εὐκόλον νὰ ἐννοήσῃ τις τοῦτο, καθ' ὅσον ἡ περὶ τὴν ἐπισκοπικὴν διαίτησιν ἐργασία ἰσχυρότερον κυριῶς ὄργανον δὲν ἔχει εἰμὴ τὴν ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν νόμων παιθῶ, ἀλλὰ καλῶς παρατηρεῖται, ὅτι αἱ ἡμέραι αὐταὶ διέγονται ἀνὰ μὲν τὸν σῶμα καὶ τὸν λῶν ὁσπερὶ δάτων τῶν, ἵνα δὲ ἐντὸς τῆς καρδίας, ὁμῶν πιστῶν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

και ουδολως μεταβαλλόμενον μείνη το μέτρον των λόγων μου, οτινες είναι οι μάρτυρες της έμης σκέψεως, άπαγγέλω αύτους, τουθόπερ συχάνεις θά πράττω, διότι ο λόγος του Έπισκοπου πρέπει να ήναι άκριβής και σαφής.

Η εποχή εν η ζώμεν δεν είναι εποχή δρόσου ή αύρας μετά βροχών, άλλ' εποχή ανέμων και ξηρών και καυστικών, δεν είναι εποχή θερμής ευσεβείας, άλλ' ως επί το πλείστον άδιαφορίας και αισθητικής απολαύσεως. Είμεθα της Έσπερίας οι άμειστοι γείτονες και άπνευστι έκείθεν ενίοτε άπορροφώμεν πάν ότι προέρχεται δυσώδες και μισαματικών. Έπλησθή ο έλληνικός κόσμος εκ των βρωμερών θεωριών του Βύχνηρ και του Χέκελ και των όμοφρονούντων αύτοις. Πάν ό,τι ο τύπος εκδίδωσι νέον, ευθύς καταβροχθίζεται. Και τά μεν εδάσματα υποβάλλονται υπό την άστυνομικήν επιτήρησιν, άλλά τά πνευματικά μιάσματα ελευθεροκρινωνοσιν, ως τά τερπνοτερα άρώματα εκείνους πρώτους κατ' ευθειαν προσβάλλοντα, ότοι τά πάντα άνεγνωστων εκτός του Έυαγγελίου, ότοι των πάντων εισίν ενήμεροι και περι πάντων έπιστημονικούνται, εκτός της θρησκευτικής γνώσεως. Είναι άρα η εποχή του παροξυσμού, η μάλλον του δοκητισμοφισμοφ, όστις ενεκα των διαφόρων φυσικών και φυσιολογικοχημικών βιωτικών έφευρέσεων των εν βραχεί χρόνφ, άναπτυχθεισών διά του άτμοφ του τύπου και του δυναμικοφ ήλεκτρομοφ, παρεζάλισε τάς κεφαλάς ενίων μικρομεγάλων, ενίων πυγμαίων, και λέγω τουτο, διότι οι άληθείς χαρακτήρες, οι άληθείς γίγαντες του πνευματικοφ καθ' ήμας αίώνος, ου μόνον άπροιξ' έχονται της χριστιανικής παραδόσεως, άλλά και εξ αυτών πολλούς έχομεν απολογήτας. Αφ ου λοιπόν η εποχή αύτη είναι εποχή άπιστίας πρέπει οι τεταχμένοι ιδία εις την ποδηγήτησιν των ψυχών να ώμεν αυτοι καθαρόν φώς και όχι μνον καθαρόν, άλλά και άφθονον, διότι ναί μεν πάς χριστιανός πρέπει να ήναι άποστολος της χαριτος άλλ' άποκλειστικώτερον τουτο πρέπει να πράττη ο ιδιαίτερον λαβών χάρισμα.

Αλλ' ένα ο ιερεύς φέρη της άποστολής τους καρπούς της επιτυχίας, έχει χρείαν δύο άπολύτως πραγμάτων, ών άνευ γίνεται όχι μόνον κύμβαλον άλαλάζον άλλά και κακώς και πληγμελώς πληττον τάς συνειδήσεις των άπλοιστερον. Είναι δε ταύτα Αγάπη και Δράσις εν θεοσεβεία και πίστει, σπινθήρες καίοντες εν τη ψυχή εξ αγαθότητος, και έργα εν ταίς χειράι ζώντα και μαρτυροφντα όποιός είναι τφ όντι ο έσω άνθρωπος—Όταν ιδής τινα άπο της όχλής ενός χειμάρρου εξολισθαίνοντα και εις το άδυσώπητον καταπίπτοντα ρεύμα δεν θά τείνης χείρα η βράβδον η σανίδα η σχοινίον η ξύλον όπως προλάβης τον άφανισμόν αυτουφ και δεχθώσιν ουτω της φιλανθρωπίας σου τά αισθήματα ; Και την ύπερ του αδελφουφ δρασίν σου ταύτην δεν θά δεχθής ο "Υψιστος ως ευωδίας θυμίαμα προς τά ούράνια άνοδρωσικον ; Ιδού, αδελφοί, τουτοφτο πρέπει να ήναι το μελέτημα της ήμετέρας εν Χριστφ όράσεως, και τουτοφτος πρέπει να ήναι ο πολιτικός άστήρ της ήμετέρας άποστολής εν τφ συμβολφ και τη σημαία της όποιας φαίνονται γηγραμμένα τά περιλάμποντα και περιαστράπτοντα θεόρρητα ρήματα «Ούτω λαμψάτω το φώς ύμών εμπροσθεν των ανθρώπων όπως ώσιν ύψιφντά καλά έργα και δόξα σωσι τον Πατέρα ύμων τον εν ταίς Ουρανόις» Και ύμείς άρα και εγώ, αδελφοί μου, ορέομαι

μεν διηνεκώς να εγκατοριζώμεθα και διά παντός του χρόνου εις τάς ιεράς ταύτας λέξεις όπως διατελώμεν εν συνεννοησει και εν συμφωνία προς ήμας αυτους, προς τους άλλους και προς τον Θεόν, αν εκτελώμεν τάς υποχρεώσεις ήμων και τά καθήκοντα ή τούναντίον αν υπέχωμεν τάς εθύνας τάς περικυλούσας την καρδιαν ως ο τον κορμίν τφ δένδρου περιπλέκων κισσος, να βλέπωμεν, λέγω, την ήμετέραν κατάστασησιν περι τά δικαιώματα και καθήκοντα, παρατηροφντες μη ταύτα εξ όλιγοφρίας συντρίβωνται και συνταρτάτωται προς ζημίαν ήμων και σκάνδαλον του πλησίον.

Ταύτα λέγω ιδιαίτερώς προς τους εύλαβεστατους εν Χριστφ αδελφούς, διότι εν τφ έσχατφ τουτω χρόνφ διέγων, ότι ως μη ώφειλε, διηνοιχθη όδός τε κακή και προς φιλονεικίας, καταλαλιάς, διχνοφίας και ανταδελφικά μίστη φέρουσα, ότι πινς ιερείς δεν βλέπουσιν με καλον όμμα τφς άλλους ; Και πώς ύψις, ιερεφ, τα άχρηστα Μήρια, και ποτίζεσαι με του Χριστου το πανάγιον Αίμα έχων εν τη καρδιά την λασπή του μίσους ; εξ ίτης διέγων ότι υποφαινεται που και που άταξία και άδράνεια και αποθημία περι το ίδιον καθήκον. Και δια τούτοφ κατ' ελαττωσιν ο επιτετραμμένος επιτητής και άγρυπνος φύλαξ των εκκλησιαστικων του Κυριου εργατων.

Απο του βουνοφ τουτοφ, απο της σκοπιάς ταύτης ελειπε προς ηδη έτων ο επόπτης εκείνος όστις όραίτε νυκτός και ήμερας να κωδωνίζη το «Λαμψάτω το φώς ύμων εμπροσθεν του κόσμου» ελειπεν εκείνος όστις διηνεκώς άναπολών το του Παύλου εοικ' άπέστειλέ με Χριστός βαπτίζειν άλλ' ευαγγελίζεσθαι» ώφειλε να άσπεύρη, να άναζωπορή, να θερμαινή και τον Κλήρον και τον λαόν εις τον ζήλον και την αγαπήν του Θεουφ και μάλιστα σήμερον ότε, καθ' α και προσομιάζομενοι ειπομεν, η περι την πίστιν ζωή είναι ώσει νεκρά, η περι την ευσεβειαν ιδέα είναι χλιαρά, ο περι την Έκκλησίαν και τά εκκλησιαστικά λόγος εις τινας προκαλει τον εμπαιγμόν και την άποτροπήν.

Εκείνον όστις ελειπεν, ελπίζω ότι ο Θεός εστειλε, θεωρώ δε ότι η διδασκαλία μάλλον, είναι άφρευκτος και επείγουσα, ο λόγος, το κήρυγμα, η έρμηνεία είναι εκ των αναγκαϊοτάτων, πρέπει άρα, κατά την έννοιαν της μεγάλης ταύτης ανάγκης, να σχηματισθώσι, να δημιουργηθώσιν όχι μόνον ευφρώνοι άλλά και ευζώνοι στρατιώται του λόγου, έχοντες σεσαρκωμένην την έννοιαν της ζωής του κηρύγματος, της δράσεως, της ενεργείας, της πράξεως, της μεταλαμπαδεύσεως όηλονοσι του Ιησουφ εν ταίς καρδίαις των αδελφών, και διηνεκώς άναρριπίζοντες εις τάς ψυχάς αυτών το ίερόν της Πίστεως πηρ. —Οι έχθροι της Έκκλησίας σήμερον δεν είναι Νέριανες και Διοκλητιανοί, ουτε Άρειοι και Νεστοριοι, οι έχθροι είναι εξ ήμων, οτινες όχι μόνον μένουσιν άσπαραγοι, αλειτούργητοι και άκοινωνηται, άλλ' ουδέσιν καν υ ακούσασιν θέλουσι τι εκκλησιαστικον, διότι έποτίσθησαν η μάλλον έβραντίσθησαν διά του χλωροφρομίου της έσπερίας, της γείτονος έσπερίας της πνεούσης την ναρκην, την άδιαφορίαν, την άναισθησίαν της θρησκευτικής ζωής. Και διά τουτο εγώ θά θεμελιωσω, συν Θεφ, ως κέντρον του έμου προγραμματος την Μόρφωσιν ευσεβούς, πεπαιδευμένου, έναρετου, άσιπροπειθς, εύπαρηχητιστου και απολογητικοφ Κλήρου, Κλήρου κατά Χριστον, Κλήρου κατά την Ορθόδοξον Έκκλησίαν, Κλήρου κατά την έννοιαν του ελληνικοφ δογματος, Κλήρου απο

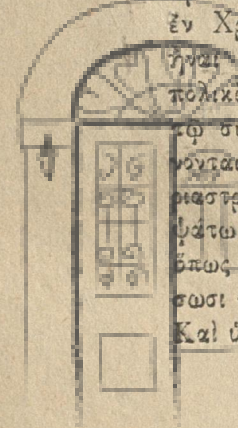
του όποιου ν' αποπνήη ή αύρα του Παναγιου Πνεύματος η δίδουσα δύναμιν και ζωογονούσα το προς τον Ιησουφ και προς την Πατρίδα αισθημα.

Εις πραγματοποιήσιν τουτου θέλωμεν συν Θεφ προσπαθήσθι ν' άνιδρώσωμεν τη συνεργεία των Ισχυουσών κορυφών της χώρας μίαν άξίαν της Κερκυρας ιερατικήν σχολήν, άλλά μέχρις ότου κατορθωθή το τουτοφτο θά διορίσωμεν εν τφ Άρχιεπισκοπεφ έσπερινά ιερατικά μαθήματα εις μόρφωσιν των επιθυμούντων την Ιερωσύνην, η και άλλων ότοι δεν προέφραταν να καταρτισθώσι τουλάχιστον εις τά βασιμώτερα της τελεουργικής, διότι θά είμεθα φειδωλοί περι το χειροτονείν κατά λόγιον του Παύλου «Χείρας ταχέως μηδενί επιτίθει» επιμελώς δε και τη βοήθειά του Θεου άπαρεγκλίτως θά έποπτεύωμεν τά διαβήματα και τον εν γένει βίον ενός εκάστου των καθ' ήμας εύλαβών ιερέων. Εξ ίτης δε θά ληρθή πρόνοια περι ενός άναγνωστηριουφ και περι κοιτώνος εν τφ Άρχιεπισκοπεφ εν φθ ήθ διανυκτερεύωσιν οι μη έχοντες τά μέσα από της έξοχής έχόμενοι ιερείς, κατά το παραδειγμα του άειμνήστου Χρυσάνθου. Θά προσπαθήσωμεν να έμφυσήσωμεν, ότη η δύναμις, επί τινα νεκρά πνεύματα την ιδέα της μεγάλης, της ύψηλής, της ιεράς, του ιερέως άποστολής. Θά τιμήσωμεν έξοχος το γήρας των άξιπροπειθς βιούντων ιερέων και την άρετήν και την παιδείαν, θά υπερβαίνωμεν τον ζήλον εκείνων των νεαρών ψυχών τάς όπιείας το πνεύμα του Θεουφ έχει κίνησις ύπουργίαν της ιερατικής χαριτος. Θά είμεθα αυτο τουτο φίλοι και αδελφοί εκείνων οτινες τιμώντες εαυτους τιμώσι τον της Ιερωσύνης βαθμόν προς δόξαν του Θεουφ και έποικοδομήν των αδελφών δι' ους ο Θεάνθρωπος απέθανεν επί του Σταυροφ. Και τούναντίον θά είμεθα άδυσώπητοι κατ' εκείνων οτινες ουτε ένόησαν, ουτε θέλουν να νοήσωσιν ότι αν ο ιερεύς σκανδαλίξη άντι να έποικοδομή θά ήτο καλόν να μη έγενάτο.

Θά απαιτήσωμεν λοιπόν ώστε ο βίος του ιερέως να ήναι όλος ζωη έξαστραπτουσα, ο έλικός του να ήναι ύπογραμμός των γειτόνων του, η Έκκλησία του να ήναι το κέντρον της διανοίας του, η καρδιά του να ήναι άποθήκη της χριστιανικής αγαπής και της φιλαδελφίας, το δε παραδειγμα και η ευσεβεία του να ήναι το άλας της έννορίας του, διότι δεν πρέπει ποτώς να μένη ακίνητος, όκνην κηροπηγίον.

Ειρήσθη όμως ότι καθ' όν τρόπον θά εκζητήτω την εκπλήρωσιν των καθήκοντων, ουτω κατά παράλληλον τρόπον όχι μόνον θά καθίστω όλας μου τάς δυνάμεις εις μόρφωσιν και προαγωγήν του, άλλά μεγάλως θά εργασθώ και ύπερ των δικαιωμάτων αυτουφ, διότι τέλος πάντων πρέπει να κατανοηθή και παρά πάντων να όμολογηθή ότι ο ιερεύς διά ν' άνήκη όλος εις το έργον του πρέπει να ζή εκ του ίεροφ, κατά το λόγιον «το ίερόν εκ του ίεροφ τραφήσεται» και δικαίως.

Αν ο παλαιός νόμος παρέσχε τάς δεκάτας εις τους Λευίτας, αν οι πιστοι της χριστιανικής αδελφότητος προσεκομίζον επί των Άποστολων τους πόδας, τάς ελεημοσύνας αυτών, αν εις πάντα τά εξηγουεσιμένα και πεπολιτισμένα κράτη του Κόσμου ο ιερός Κλήρος μισθοδοτείται, διατι τάχα εν τη Έλλάδι πάσαι οι Ιερείς να μη κινώσιν ; ο Ιαιρός διά της τεχνής και των φαρμάκων αυτουφ παρέρχεται εις τφ έσχατφ έτος, και γενναίως επί τουτω άμεινεται, και ευ-



ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ  
ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ  
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΒΔΕΚΑΘΕΣΙΑΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ  
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

εργέτης καλείται, αλλά διατι ό κομίζων τήν ζωήν του. Ούρανού διά τών δώρων της χάριτος, ό μυσταγωγός και της σωτηρίας μεσίτης ό οικονομός της ούρανόυ υπηρεσίας τόνον άμελώς παραβλέπεται; Άδελφοί μου άς ώμεν δίκαιοι. Όταν γίνεται γάμος πλουσίου πίνος, τό χρημα πολλάκις έν ού θέοντι πολλαπλώς έξοδοεεται και μίνη μελέτη φειδοδς είναι ή πληρωμή του Παπα και τών υπηρετών αυτού. "Εθίξα παρά τήν θέλησίμ μου, διότι δέν άρμολζει σήμερον τό τοιοϋτο ζήτημα, διά να υποδείξω άπλως όπαα φρονώ ύπερ τών δικαιωμάτων του Κλήρου κατά τό ρητόν «ού φρωσεις βδύν άλοώντα»

Άλλ' ίνα περί τών τοιοϋτων έχω πλήρη τήν άπολογίαν της γνώμης μου, διά να δυνήθω δηλαδή να ένσπρωκώ τήν μέλλουσαν σϋν Θεώ πορείαν μου, πρός πάντας μέν τούς άγαπητούς άκροατάς μου, ίδια όμως πρός ύμάς, ίερέ Κλήρε, της θεοσώστου Άρχιεπισκοπής μου, πρός ύμάς, άποτεινόμενος ίδιαιτέρως παρακαλώ έν τώ όνοματι Ιησού Χριστού του Σωτήρος ήμών ούτω να καταρτισθήτε έν τή Άγαπη έν τή όμολογία έν τή ειρήνη έν τή έν Χριστώ άδελφοτητι, έν τώ συμφέροντι τώ κοινωνίω, έν τή ψυχασγωγική και μυσταγωγική έννοία της ούρανόυ ύμών άποστολής, ώστε τό αυτό και να λέγητε και να φρονήτε πάντες και να μη ώσι μεταξύ ύμών σχίσματα ούτε μίσση και έριδες, ούτε μεμφιμοίριαι και κατηγορίαι (πετέγολα) αλλά ή άγαπη και μάλιστα ή έχουσα τον πλατύτερον άυτής όρίζοντα.

Συνδουατατε τό ύμέτερον φρονημα πρός τήν έννοιαν τών μέχρι τούδε ειρημένων και τότε έχοντες έν Χριστώ τό κέντρον και τήν ένωσην και σπευδοντες όλοι ίσοταχώς, θέλομεν επιτύχη να ένσταλαξώμεν είς τινας τών ύμετέρων άδελφών ψυχάς τών ζώντων ώς μη ώφειλεν άνευ της πέραν του τάρου έλπίδος τήν έν Χριστώ ζωήν, τούτο εύκολως θέλει κατορθωθή όταν ό κόσμος ίδη ότι εί λειτουργοί του Κυρίου φεργελοϋσιν, άστράπτουσι και ήλεκτρίζονται είς θεοφιλή και εύσεβή έργα.

Ότα είπον μέχρι τούδε ότι θα πράξω, δέν δύνανται βεβαίως να τελεσθώσι παρ' ένός, διότι είς, ούδείς. Μετά τήν έξ ύψους αντίληψιν θα καταφύγω και είς τας του τόπου αρχάς και τσφ μάλλον όσφ πάσα έξουσία άπθ Θεου δέδοται. Και έχω δι' ίσχυράς έλπίδος ότι και θεοσεβείς και φιλόχριστοι Έπίτροποι, γνωρίζοντες ότι ό Θεός άγιαζει τούς άγαπώντας τήν εύπέπειαν του Οίκου Του, θα μοί γίνωσιν εύκολως άρωγοί είς τά ύπερ της Έκκλησίας έν σχέσει πρός αύτους πραχνητόμενα.

Άν ποτε ύπάρξεν άναγκη να δραση ό Κλήρος πρός ψυχικήν σωτηρίαν και πρός εύημερίαν της Πολιτείας είναι όμολογουμένως ή παρούσα. Και καθώς ή κεφαλή διατηρεί τό σώμα περί αύτοϋ διηνεκώς σκεπτομένη, ούτως έν τή Κοινωνία ό πατήρ, ό Νομάρχης, ό Δήμαρχος, ό Άρχιερεύς πρέπει να συνεννοώνται ύπερ της άπο κοινού σωτηρίας της Κοινωνίας, άπευθυνόμενοι διά της βουλευτικής θελήσεως, ήτις είναι ή θέλησις του λαού, διά της ύπουργικής έξουσίας, διά της πρωθυπουργικής άυτής συγκεντρώσεως, πρός τον Βασιλέα, όστις είναι τό κέντρον της διά του Συντάγματος διοικήσεως του Έθνους. Όταν οι νόμοι του Συντάγματος και οι της Έκκλησίας κανόνες άετιούγψαι, της πολιτείας ή σωτηρία έξηραλισται.

Κύριοι, άν έκαστος εξ ήμών αναλάβη τήν έν συνείδησει έκπλήρωσιν του ίδιου καθήκοντος, τότε ή πρό τών χιλιάδων έτών διάσκαλος του κόσμου ύμέτερα Έλλάς θα δυνήθη να συνεχίση τήν δόξαν έξουτης τήν έν τοίς μεγάλοις προγόνοις, και έν τή ένδόξω άυτής ίστορία τεθηραυρισμένην, τότε θέλει δυνήθη να έξακολουθήτη να συγκρατή τό καθαρόν και άμειγές παντός όθνείου συνουθολεύματος όρθόδοξον και άμώμητον Δόγμα της Άνατολικής Έκκλησίας ήτις μονη — τό λέγει ή παγκόσμιος ίστορία — διετήρησε τά άπό της πρώτης πηγής ύδατα άδολα και άνόθευτα καθώς ό μέγας άυτής Ιδρυτής παρδδωκεν ήμίν.

Ναι ή Έλλάς έχει και θα συνεχίση τήν δόξαν άυτης, διότι άυτη και τήν κατ' άνθρώπον σοφίαν και τήν χριστιανικήν πίστιν ένεδύθη και ένεστερνίσθη, και τήν μέν πρώτην άρ' έξουτης παρεσεύατεν ώς έξετάτασα τήν φρίσιν των όντων, τήν δε άλλην διά της γλώσσης και τών μεγάλων άυτης ίεραρχών και έπλάτυνεν άνά τον κόσμο και άνέπτυξε.

Εύσεβείς και άγαπητοί συμπολίται, Γνωρίζετε τήν μεγάλην εύθύνην ήν ύπερ ύμών άνέλαβον εύχαρίστως διότι ό διακαής ύμών και έμου πόθος, όστις και ποικιλοτρόπως έξεδηλώθη ήτο να έχωμεν κερκυραϊόν ποιμένα, παρακαλώ λοιπόν τήν ύμετέραν άγάπην να με συνδράμητε είς τήν περί τούτου καλήν διεξαγωγήν. Τούτου δε θέλω επιτύχη άν έχετε Πίστιν και άφοσίωσιν πρός τον Θεόν των πατέρων ήμών, και άν παραβλήπητε ένίοτε τας τυχόν έλλείψεις ένίων έκ των κληρικών, και σέβηθη τούς ίερείς έμψυχώνοντες τοιοϋτοτρόπως άυτους είς τήν ύψηλήν άυτών άποστολήν όπως εργάζωνται μετά χαράς και ούχι στενάζοντες.

Άγαπητοί άδελφοί ίερείς, λαυψάτω τό φώς ύμών έμπροσθεν των άνθρώπων όπως βλέποντες ούτοι τά καλά ήμών έργα δοξάσωσι τον Πατέρα και τον Υίου και τό Άγ. Πνεϋμα και ήσυχολογηθή ούτω και πνευματική ήμών συνεργασία. Όπως δε ή ό επιδόξιος φωτογράφος διά του μύρου του πέπλου, έν τώ σκοτεινώ θαλάμω συναθροίζει τας ήλιακάς ακτίνας και τας λαμπράς παράγει εικόνας, ούτω και ύμεις διά του ίεροϋ ένδύματος της χάριτος συναθροίσατε είς τας ψυχάς ύμών παρά του Ηλίου της δικαιοσύνης τας χριστιανικάς άρετάς, τήν Πίστιν, τήν Άγάπην, τήν Έλπίδα, τήν έλεημοσύνην έν τή άγαθή εργασία, και ούτω δυνήθητε θαψιλώς να μεταλαμπαδεύητε είς τούς άδελφούς ήμών.

Έν τούτοις άναφώνων μετά πλήρους άγαλλιάζεσθε τον Άγγλικόν ύμνον «Δόξα έν ύψίτοις Θεώ και επί γής ειρήνη έν άνθρώποις εύδοκία, και της αειπαρήνου τό «Μεγαλύνει ή ψυχή μου τον Κύριον», όστις ήξισώ με μετά δεκαέξ έτών άποδημίαν ούτως ένταθθα να επανέλθω, και εύχαριστών τώ Σεπτέμ ήμών Άντιβασιλέϊ Κωνσταντινω επί τή έκλογή, τή άγιωτάτη Συνόδω επί τή προτάσει, τή Σεβαστή Κυβερνήτει επί τή προστασία και πάσι τοίς εύνοικώς διατεθεισιν ύπερ ήμου, παρακαλώ πάντας ύμάς να ύψώσητε μετ' έμου πρός τον Θεόν τήν έννοιαν.

Δέσποτα Κύριε Ιησού Χριστέ ό Θεός ήμών ό χαρακτήρ της πατρικής ύποστάσεως, Ηλιε της δικαιοσύνης, λάμψον έν ταίς ψυχαίς ήμών τον φωτισμόν του Εύαγγελίου Σου, διενέργησον έν ήμίν τήν πρός Σε Πίστιν και Άγάπην έν παντί χρόνω και τόπω φεργελοϋσαν και άπαστραπτουσαν, όπως κατασκευασθώμεν λυχναί τά θεία Σου και σωτήρια παραγγέλματα είς τον λαόν μεταλαμπαδεύουσαί και τούτον μέν φώτισον όπως τμήσας ίερείς και διδασκάλους του Εύαγγελίου Σου

όπως ούτοι ποιήσι τό έργον άυτών μετά χαράς και μη στενάζοντες. Έμοί δε στέλλε τον Πανάγιον Παράκλητον φωτίζοντά με και ένισχύοντα, είς πάσαν του βίου στιγμήν, όπως πράττω τό εύάρεστον και δίκαιον είς δόξαν Σου του Πατρός και του Υίου και του Άγίου Πνεύματος.

Μετά τό τέλος του λόγου του Άρχιερέως άνελθόν τον άμβωνα ό ίεροκήρυξ του Νομού αιδ. Ιεροδιάκονος κ. Πρίφτης έξεφώνησε κατάλληλον λόγον, εύχρηθείς έκ μέρους πάντων τώ Άρχιερεί τό εύ παρέστης.

Ηλθεν όμως και ή ώρα της έκ της Έκκλησίας έξόδου και ήτο σοβαρά ή στιγμή και έκ του άσφυκτικού συνωστισμού πιθανόν να έχωμεν και θύματα, αλλά χάρις τή προνοία του κ. Διευθυντού της Άστυνομίας και του κ. Μοιραρχου όστινες έτέθησαν επί κεφαλής, κατορθώθη ή έξοδος του Άρχιερέως, όστις έπιβάς άμαζής κεκμηκώς και συγκεινημένος, κατηυθύνθη πρός τό Άρχιεπισκοπεϊον, όπου έδέχθη τά συγχαρητήρια πολλών έν οίς και του Άρχιεπισκόπου των Λατίων κ. Α. Δελένδα έκεί άναμένοντος.

Ό Λόγος του Άρχιεπισκόπου μας ένεποίησε τήν έντυπωσιν ότι ύπό τοιοϋτον Άρχιερέα έχοντα και τήν θέλησιν και τήν δύναμιν να εργασθή και έπιβληθή και ό Κλήρος θέλει άνυψωθή είς τήν έμπρέπουσαν άυτώ περιωπήν και τά της Έκκλησίας μας έν γένει θα βαδίσωσι κανονικώς. Δε μείνη δε βέβαιος ό Άρχιερεύς μας ότι τας ένεργείας άυτου θα παρακολουθήσει μετ' ένδιαφέροντος όλόκληρος ή κοινωνία, ήτις διψά να ίδη και τον Κλήρον μας βελτιούμενον και τό θρησκευτικόν αισθημα άναζωπυρούμενον.

## ΒΕΒΛΗΡΙΚΑΙ ΒΙΔΗΣΕΙΣ

(Εκ του χθεσινού Εύρωπ. ταχυδρομείου)

### Ο ΠΟΛΕΜΟΣ

#### ΑΓΓΛΙΑΣ ΚΑΙ ΤΡΑΝΣΒΑΛ

Ο άγγλος στρατηγός Ουάιτ διοικητής του Νατάλ, συνοδευόμενος ύπό του άντιστρατήρου Χώντερ επί κεφαλής σώματος εκ πεζών, ιππέων και 12 πυροβολων έξήλθεν είς αναζήτησιν του έχθρου. Ο έχθρος κατείχε τας θέσεις του έχων τηλεβόλα Κρούπ και Σρίδνερ. Οι άγγλοι έπειθέθησαν, καθέκαστα έλλείπονσιν.

Επιβεβαιούται έπιθεσις κατά Μέτριν. Οι Βόερς ύπό τήν άρχηγίαν του Γρόνζε προσέβαλον τούς άγγλους. Οι άγγλοι ύπό τον Πάουελ άντιμετώπισαν τον έχθρον άλλ' εύρέθησαν είς μεγάλην άμηχανίαν, καθόσον τό πυροβολικόν των Βόερς είναι άνώτερον εκείνου των Άγγλων.

Οι Βόερς κατέλαβον τό Βριβοόργ. 800 Βόερς ήνώθησαν μετά σώματος Όρανζιτών. 2500 Βόερς άπειλοϋσι Κίμπερλν. Τό πυροβολικόν άυτών διοικείται ύπό του Άλβρεχτ πρόην άυστριακού ύπαξιωματικού. Ρόδις μεταβάς είς Κίμπερλν παρ' άλλων έσυλαμβάνετο.

Διαδίδεται ότι ό Ουάιτ ένίκησεν είς Λαιδισμθ 2000 Βόερς και ότι οι Βόερς άνειτίραξαν διά δυνάμειδος τήν γέφυραν Μερότο και άγαστο τήν άπλήρη τροφήν.

**ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ**  
**ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ**  
**ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ**

ΠΕΙΝΑ ΕΝ ΡΩΣΣΙΑ

Φοβερά πείνα βασίλει τὴν μεσημβρι-  
νὴν Ρωσσίαν. Οἱ χωρικοὶ εἰσέρχονται εἰς  
τὰς πόλεις λεηλατοῦντες καταστήματα  
Ἑβραίων. Ὁ στρατὸς παρεμβὰς ἐπυροβό-  
λησεν. Ἀριθμοῦνται πολλοὶ νεκροὶ καὶ  
τραυματῆαι.

ΣΦΑΓΗ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Ἐγγνώσθη ἐξ ἀγγλικῆς πηγῆς ὅτι ἐν  
Καμερόν (ἐσωτερικὸν τῆς Γουινέας) γερ-  
μανικὴ ἀποστολὴ ἐξ ἑκατὸν στρατιωτῶν  
διαταχθεὶσα νὰ καταβῆλη ἐξέγευσεν ἐ-  
σφάγη ὑπὸ τῶν ἰθαγενῶν.

Η ΠΑΝΩΛΗΣ

Ἀγγέλλεται ἐκ Λισαβῶνος ὅτι κροῦ-  
σμα πανώλους ἀνεγένη ἐν Γουτιμορέας.

ΑΥΣΤΡΙΑ ΚΑΙ ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΟΝ

Ἡ Αὐστρία ἀνέστηλε τὴν ὑπηρεσίαν  
τῶν ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν μετὰ τοῦ  
Μαυροβούνιου καθὼς τὸ Μαυροβούνιον  
ὀφείλει τῇ Αὐστρίᾳ 1 1/2 ἑκατομμύριον.  
Τὸ Μαυροβούνιον διατελεῖ εἰς δυσχερῆ  
οἰκονομικὴν κατάστασιν, φημί δὲ κυκλο-  
φοροῦσι περὶ ἐπιχειρήσεως χρεωκοπίας.

ΤΑ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ

Οἱ Ζωρὲς καὶ Βιβιάνης ἀρχηγοὶ τοῦ  
σοσιαλιστικοῦ κόμματος μεταβαίνουν  
εἰς Γενεύην ὅπως προεδρεύσωσι μεγάλης  
σοσιαλιστικῆς συνδιασκεύης.

Ἐν Βρέστη νύκτωρ ἐστήθη στήλη ἐ-  
ξωθεν τοῦ στρατώρος μεσημεριαν φέρουσαν  
ἐπιγραφὴν Ζήτω Δερουλέδ—Ζήτω Δουξ  
Ὀρλέανς—Κάτω Λουμπέ. Διατάχθησαν  
ἀνακρίσεις.

Διαφεύδεται ἡ μοτομαχία Ρωξὲ καὶ  
Σγάιδερ.

ΤΑΡΑΧΑΙ ΕΝ ΒΑΡΚΕΛΩΝῃ

Ταραχαὶ ἐξεργάγησαν ἐν Βαρκελώνῃ  
θεωρεῖται πιθανὴ ὑπουργικὴ κρίσις.

ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΤΟΥ ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΥ

Ὁ Αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ἀπέβαλε  
τὴν ἰδέαν τοῦ εἰς Ἀγγλίαν ταξειδίου του.

Διὰ φ ο ρ α.

Τὸ προάστειον Γαρίτσης ἐτέλεσε προχθὲς ἐ-  
πιμησομένην λειτουργίαν ἐν τῷ Ναῷ τῆς Υ. Θ.  
τῶν Βλαχωνίων ὑπὲρ ἀναπέσεως τῆς ψυχῆς  
τοῦ ἁγίου Σωκράτους Καφουρῆ, οὗ ὁ αἰρηθὴς  
ἀναστασὶς συνεκίνησε βαθύτατα τὴν κοινωνίαν  
αὐτῆς ἐτίμα τὸν καὶ ὡς ἱερέα καὶ ὡς  
ἀποστολικὸν καὶ ὡς ἀλλοτρίαν πνεύματι.

— Τὴν νύκτα τοῦ Σαββάτου κατέπλευσεν  
εἰς τὸν λιμένα μας γερμανικὴ φρεγάτα «Gues-  
hna», φέρουσα πυροβόλα 8 καὶ πλήρωμα 454.  
Ἐπ' αὐτῆς ἐπιβαίνουν καὶ ναυτικοὶ δόκιμοι.  
Τὸ πλοῖον θὰ σταθμεύσῃ ἐνταῦθα ἐπὶ τρεῖς  
ἑβδομάδας.

— Τρεῖς τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν προήχθη-  
σαν κατ' αὐτῆς ἐπαξίως εἰς τὸν χρυσοῦν Σταυ-  
ρὸν τοῦ Σωτήρος διὰ τὰς ὑπὲρ τοῦ τόπου ὑ-  
πηρεσίας των, οἱ δικηγόροι κ. κ. Νικόλαος  
Μαρκιτῆς καὶ Β. Μυλωνόπουλος καὶ ὁ κ. Λ.  
Βλάχος διευθυντῆς τοῦ Ἐκπαιδευτηρίου «Κα-  
ποδιστριας».

— Ἡρξισεν ἡ μονοτονία κατὰ τὰς νυκτε-  
ρινὰς ὥρας. Ἀπὸ τῆς 8 ὥρας ἡ Πλατεία μας  
ἐρημοῦται. Νὰ εἶμεθα καταδικασμένοι ἀναγε-  
ντῆ ἀπὸ τοῦδε καὶ κατ' ὄλοντόν χειμῶνα τοιοῦτον  
βίον νὰ διέλθωμεν; Δὲν τὸ πιστεύομεν, ἔχοντες  
πλήρη πεποιθήσιν ὅτι θὰ ληρῆθῃ μέτρον τὶ πρὸς  
ἀνακούρισιν, ἐπερχομένης συνεννόησεως μεταξὺ  
τοῦ παλατιοῦ καὶ τοῦ νέου δημάρχου μας.

— Πρὸς τὸν κ. Ἀστυνόμον, ἐνδίδοντες εἰς  
τὰς προτροπὰς πολλῶν συμπολιτῶν μας, ὑπο-  
βλάωμεν μίαν παράκλησιν. Νὰ προσκαλέσῃ εἰς  
τὴν ἀστυνομίαν ἀλλοδαπὸν τινα γερμανὸν, αὐ-  
στριακὸν ἢ ρωμοῦνον, ἀδικηροῦμεν περὶ τῆς ἐ-  
θνικότητος του, ὅστις εἶναι κύριος κυνὸς πελωρίων  
διαστασεῶν καὶ ἀνημέρου καὶ ἀπαιτήτη παρ'  
αὐτοῦ ὅπως κρατῆθῇ δεδεμένον τὸν κύνα του ἢ  
ἐπιθήτῃ εἰς αὐτὸν φίμωτρον καὶ τοῦτο ὅπως ἂ-  
πορῆγωμεν σκάνδαλα ἅτινα δὲν θὰ λείψουν  
νὰ λάθωσι χώραν.

— Τὴν Κυριακὴν εἰς τὸν Καθεδρικὸν τῶν  
Λατινῶν Νέων σεμνοπρεπῆς καὶ χαρμόσυνος  
ἐτελέσθη τελετὴ, προχειρισθέντος εἰς ἱερέα τοῦ  
διακόνου κ. Νικολάου Ἀρλιώτη. Ὁ ναὸς ἦτο  
πλήρης λαοῦ ἀφοτέρων τῶν φύλων συρρέσαντος  
ἐκεῖ ὅπως παραστῆ εἰς τὴν χειροτονίαν ἐπι-  
δήτου κληρικοῦ συμπολίτου, ἐπανακάλυψαντος  
πρὸ μισροῦ εἰς τὴν πατρίδα μετὰ πενταεταίῃ  
ἐν Ρώμῃ εἰς τὴν θεολογίαν, εὐδοκίμους σπουδὰς.

— Πληρορροῦμεθα ὅτι οἱ θρασυὲς κλέπται  
οἱ τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα εἰσελθόντες εἰς  
τὸν οἶκον τοῦ κ. Γ. Παλατιανοῦ καὶ ἀφαιρέ-  
σαντες διαφόρα ἔντικείμενα ἀξίως, τῇ δραστη-  
ρίᾳ ἐνεργείᾳ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων συνελή-  
φθησαν, μέρος δὲ τῶν κλοπιμακίων ἀνευρέθη.

Ο ΙΑΤΡΟΣ κ. Κ. ΒΡΑΧΛΙΩΤΗΣ

Εἰδικὸς καταγινόμενος εἰς τὰ χειρουργι-  
κὰ νοσήματα, καὶ ἐπὶ τρωατίαν διατελέσας  
ιατρός τοῦ χειρουργικοῦ τμήματος τοῦ ἐν-  
ταῦθα Ἀστυκῶ Νοσοκομείου, δέχεται ἐπι-  
σκέψεις ἀπὸ τῆς 12 ἡσ. μέχρι τῆς 1 ἡσ. μ. μ.  
καὶ ἀπὸ τῆς 5 ἡσ. μέχρι τῆς 6 μ. μ. εἰς τὸ  
ἐν τῷ Φαρμακείῳ Ἀδελφῶν Δεσῶλλα εὐ-  
ρισκόμενον ἰδιαιτέρον αὐτοῦ Ἰατρεῖον, ἐ-  
φωδιασθὲν δὲ ἔλαιον τῶν νεωτέρων χειρουργι-  
κῶν ἐργαλείων.

„ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΝ ΚΟΥΡΕΙΟΝ“

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὀδὸς Σταδίου ἀριθ. 27

Τὸ ἀπό πινος ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον λει-  
τουροῦν ἐν Ἀθήναις λαμπρὸν Κουρεῖον ὑπὸ τὴν  
διεύθυνσιν τοῦ ἡμετέρου συμπολίτου κ. Ἰωσήφ  
Σαλλίμπα Βέλλα, κατέστη τὸ ἐντενικότερον τῆς  
νεολογίας τῶν Ἀθηναίων, ὥστε οἱ μεταβαίνοντες  
εἰς Ἀθήνας συμπολιτῆς μας δὲν ἔχουσιν ἀνάγκη  
τοῦ λοιποῦ νὰ σιοτίζονται τοῦ θὰ καλ-  
λωπισθοῦν καὶ τοῦ θὰ εὐρυν εὐρωπαϊκὴν πε-  
ριποίησιν, εὐρωπαϊκὴν καθαρότητα, εὐρωπαϊκὸν  
γούστο.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΔΩΔΙΜΩΝ  
ΣΠ. ΜΠΟΝΑΤΗ  
ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΟΥ ΤΗΣ Α. Μ.  
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ  
(ΠΥΛΗ ΣΠΗΛΑΪΑΣ)

Τὸ εὐρωπαϊκώτατον τοῦτο κατάστημα  
τὸ στολιζον τὴν ἀγορὰν μας, προμηθεύ-  
μενον δὲ ἀπ' εὐθείας τὰ ἐκλεκτὰ αὐτοῦ  
εἶδη ἐκ τῶν πρώτων ἀγορῶν τῆς Εὐρώ-  
πης, ἐπλουτίσθη κατ' αὐτὰς διὰ τῶν ἔξης  
εἰδῶν, ἅτινα πωλεῖ εἰς τιμὰς μὴ ἐπιδοχο-  
μένας συναγωνισμῶν, ὡς ἐκ τῆς μεγάλης  
καταναλώσεως.

ΟΡΥΖΙΑ Ἰνδιῶν Carolina brillante	48
» Ἐνετίας Ostilia	40
» Ἰταλίας	36
» Ἰαπωνίας	35
» Ἰνδιῶν	30
ΚΑΦΦΕΔΕΣ Perla	160
» Santos extra	140
» πρώτης ποιότητος	130
» δευτέρας	120
» τρίτης	90
ΖΑΧΑΡΕΙΣ τετραγωνικῆ	66
» Cristalizata	65
» κοινῆ	64
ΖΥΜΑΡΙΚΑ διάφορα	30
ΒΟΥΤΥΡΟΝ Ἑλληνικὸν καὶ Ἑπεῖρου	180
» Τεργέστης	130
ΧΑΒΙΑΡΙΟΝ Ρωσσικὸν α'.	10,00
» » β'.	9,00
» Κατ' οὐγγίαν	55
ΑΥΓΟΤΑΡΑΧΑ Πρεβέζης ἢ λίτρα	6,00
ΜΠΙΡΑ Βιέννης	1,60
ΤΥΡΙΑ Πάρμης Stravechio	2,80
» Σιτίτζερης φρέσκο	2,00
» » διὰ τρῦφιμον	1,60
» Ὀλλανδίας παλαιὸν	1,50
ΕΛΑΙΑΣ Καλαμών α'.	60
» » β'.	50
» Ἀμπίσης	35
» Ἀρτης	30
ΚΟΝΙΑΚ Καμπᾶ Ἀνδρέα 1890	3,50
» » » 1894	3,00
» Μπατίστα	2,50
ΑΜΙΛΛΟΝ (Κόλλα)	32
ΑΛΕΥΡΑ Βαρκελίου Τεργέστης	35
ΠΙΠΕΡΙ ἄπρο Ἀγγλικὸν	1,80
» μαῦρον Ἐνετικόν	1,50
» Κόκκινον 90	90
ΧΑΡΤΙ ἄπρο ἢ δεσμὸς	2,50
ΕΛΑΙΟΝ Ἐκλεκτὸν α' ποιότητος	55

Καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ εἶδη τῶν ἐδωδῶμων  
εἰς τοὺς ἀγοράζοντας χονδρικῶς γίνεται  
ἰδιαιτέρα συμφωνία.

ΠΡΩΤΑΦΑΝΗΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ  
GRANDE OCCASSIONE

Κουτάλια Καφῆ Μόκκας ἢ 12ς δρ.	1,70
» » μεγαλύτερα » »	2,35
» Φρούτου ἢ γλυκίσμα- τος ἢ δωδεκάς	δραχ. 2,70
Κουτάλια Σοῦπας α' ποιότη- τος Kinder ἢ δωδεκάς	δραχ. 4,90
» Σοῦπας α' ποιότη- τος Kinder ἢ δωδεκάς	δραχ. 3,85
Μαχαίρια Φρούτου ἢ γλυκίσματος Kinder ἢ δωδεκάς	δραχ. 8,60

ΙΑΚΩΒΑ ΤΕΙΟΣ  
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ «ΕΡΜΗΣ»  
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ  
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ